

tioned in Article 1 og 2 has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of his race, religion, nationality or political opinion, or that that person's position may be prejudiced for any of these reasons.

Article 6

1. Each Contracting State shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over an offence mentioned in Article 1 in the case where the suspected offender is present in its territory and it does not extradite him after receiving a request for extradition from a Contracting State whose jurisdiction is based on a rule of jurisdiction existing equally in the law of the requested State.

2. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with national law.

Article 7

A Contracting State in whose territory a person suspected to have committed an offence mentioned in Article 1 is found and which has received a request for extradition under the conditions mentioned in Article 6, paragraph 1, shall, if it does not extradite that person, submit the case, without exception whatsoever and without undue delay, to its competent authorities for the purpose of prosecution. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any offence of a serious nature under the law of that State.

Article 8

1. Contracting States shall afford one another the widest measure of mutual assistance in criminal matters in connection with proceedings brought in respect of the offences mentioned in Article 1 or 2. The law of the requested State concerning mutual assistance in criminal matters shall apply in all cases. Nevertheless this assistance may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.

i artikel 1 eller 2 nævnt forbrydelse er fremsat med det formål at tiltale eller straffe en person på grund af hans race, religion, nationalitet eller politiske overbevisning, eller at den pågældendes stilling kan blive forringet af disse grunde.

Artikel 6

1. Enhver kontraherende stat skal træffe sådanne foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at udøve jurisdiktion over for enhver af de i artikel 1 nævnte forbrydelser i tilfælde, hvor den formodede gerningsmand befinder sig på statens territorium, og staten ikke udleverer ham efter at have modtaget en begæring om udlevering fra en kontraherende stat, hvis jurisdiktion bygger på en jurisdiktionsregel, som også findes i den anmodede stats lovgivning.

2. Konventionen udelukker ikke straffetretlig jurisdiktion udøvet i overensstemmelse med national lovgivning.

Artikel 7

En kontraherende stat, på hvis område der antræffes en person, som mistænkes for at have begået en af de i artikel 1 nævnte forbrydelser, og som har modtaget en begæring om udlevering, der opfylder de i artikel 6, stk. 1, nævnte betingelser, skal, hvis den ikke udleverer den pågældende, uden nogen som helst undtagelse og uden unødigt ophold overgive sagen til sine kompetente myndigheder med henblik på strafforfølgning. Disse myndigheder skal træffe deres afgørelse efter samme retningslinjer, som i henhold til statens lovgivning anvendes ved enhver anden lovovertrædelse af grov karakter.

Artikel 8

1. De kontraherende stater skal yde hinanden størst mulig gensidig bistand i straffesager i forbindelse med strafforfølgning vedrørende de i artiklerne 1 og 2 nævnte forbrydelser. Den anmodede stats lovgivning vedrørende gensidig bistand i straffesager finder herved undtagelsesfrit anvendelse. Dog må denne bistand ikke nægtes alene af den grund, at det drejer sig om en politisk forbrydelse, eller en forbrydelse, der har forbindelse med en politisk forbrydelse, eller en forbrydelse, der udspringer af politiske motiver.